

[Else-Merete Ross.]

gende at forestille sig, at det, husejerne sparede ved ophævelse af deponeringsordningen, ville de være villige til at yde lejerne i form af en mindre huslejestigning end den, vurderingslejen i 1974 ville give. Hvis denne fortolkning er rigtig, ville boligforligets formål, at gøre spændingen mindre mellem huslejer i nybyggeri og i den bestående boligmasse, ikke blive opnået i samme grad, og vi ville fortsat have den uheldige opsplitning af boligmarkedet.

Jeg ved, at der er folk, der mener, at det offentlige ville få mere ind gennem almindelig beskatning af grundejernes forøgede huslejeindtægter end gennem ordningen med indsættelse af de 50 pct. af stigningerne i investeringsfonden. Jeg indrømmer, at investeringsfonden ikke har været i stand til at stabilisere obligationsmarkedet i nogen påviselig grad, men fondens midler kan derudover anvendes til lån til modernisering og lån til sanering af ældre ejendomme, og en større del af midlerne foreslås nu anvendt til disse formål, og det foreslås, at udlånsrenten nedsættes til 6½ pct. p. a., således at denne såkaldte rentesikring kommer lejerne i moderniserede ejendomme til gode.

Som argument mod en lejeforhøjelse alene ved genudlejning har været anført, at det ville hindre bevægeligheden på boligmarkedet og stavnsbinde folk. Kun få ville være interesseret i at flytte, når de vidste, at det, lige meget om de flyttede til en større eller en mindre bolig, ville medføre en huslejestigning. Det argument har en vis vægt, i hvert fald så længe man ikke ved, hvad der vil ske med huslejerne efter 1974. Da forskellen mellem nybyggeriets huslejer og lejevurderingens til den tid snarere vil være større, end den var i 1966, finder det radikale venstre det nødvendigt, at det snart indgår i overvejelserne, hvad der skal ske efter 1974. Vidste man, for blot at tage et eksempel, at alle huslejer til den tid ville stige med indtil 25 pct., ville det for dem, der kunne ønske at flytte allerede nu, ikke være så afskrækkende.

Også af andre grunde ville det være godt snart at få fastlagt de nye retningslinjer. Hverken for ejere eller lejere kan det vel være acceptabelt, at der over en for lang periode er forskel på lejen i ellers ens lejligheder i en ejendom. I hvert fald for Storkøben-

havnsområdet tror jeg ikke man i 1974 med ét slag kan gå over til et frit boligmarked. Det forhindrer dog ikke, at man tilrettelægger en gradvis, etapeagtig plan for, på hvilken måde og måske også i hvilket tempo man kunne tænke sig at nå frem til et frit boligmarked.

Et andet spørgsmål, som vi nok også snart må tage op, er, om huslejestigninger eller dele deraf også efter 1975 skal indbetales til landsbyggefonden og til Grundejernes Investeringsfond. Selv om boligforliget kun omfatter en 8-årig periode, vil der jo intet være i vejen for at fortsætte nogle af ordningerne, hvis det skønnes hensigtsmæssigt. Hvad enten man ønsker at fortsætte med indbetalinger til Grundejernes Investeringsfond, så fonden kan fortsætte sin udlånsvirksomhed til moderniserings- og saneringsformål, og altså øremærker lejestigningerne fremover til et i forvejen bestemt formål, eller foretrækker en anden løsning, ville jeg mene, at der er grund til at overveje, om det ikke er nødvendigt at inddrage dele af de fremtidige inflationsgevinster, så de kommer boligbyggeriet til gode. Vismændene har forskellige forslag om, hvordan det eventuelt kunne ske.

Angående ejerlejligheder sker den ændring, at beboelsesejendomme i de regulerede områder ikke længere kan opdeles i ejerlejligheder, såfremt de er taget i brug inden 1. april 1961, medmindre kommunen giver tilladelse dertil og det drejer sig om lejligheder, der opfylder landsbyggelovens kvalitetskrav. Undtaget er ejendomme, der er fredet i henhold til lov om bygningsfredning eller er omfattet af en godkendt byplan. Derved åbnes der mulighed for at bevare disse ejendomme for folk, som vil ofre noget på at modernisere dem indvendigt. Det vil være en fordel for hele bybilledet. Ejendomme, der er taget i brug efter 1. april 1961, kan også kun opdeles efter samtykke af kommunalbestyrelsen, men samtykke kan kun nægtes, hvis lejlighederne ikke er forsynet med moderne installationer. Vigtigst er det, at der ikke ved opdelingen må fremkomme lejligheder til beboelse uden eget, selvstændigt køkken.

Forslaget til ændring af lov om boligbyggeri tager særlig sigte på det almennyttige byggeri. Inden for dette byggeri er der også meget stor forskel mellem lejeniveauerne. Frem til 1963 var lejen pr. kvadratmeter fra